

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010165
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1618010165.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich Jána Želipakého a Gustáva Beleša, v trestnej veci obžalovaného Y. X., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. X., narodený XX. C. XXXX v Z. P., trvale bydliskom Z. P., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Bratislava,

sa uznáva vinným, že

najmenej od začiatku roku 2013 do dňa 20.01.2017 v spoločnej domácnosti na chate na ul. L. O. č. XXX v obci Z. P., v rodinnom dome v obci Z. P., V. č. XXX/XX a všade tam, kde sa zdržiavali, opakovane pod vplyvom alkoholu fyzicky napádal svoju družku poškodenú Y. W., tým spôsobom, že približne dvakrát do týždňa po tom, čo prišiel v nočných hodinách do spoločnej domácnosti, zobudil poškodenú s krikom, aby okamžite zasvietila, alebo aby mu urobila na jedenie a podobne, pričom, keď odvrkla, že nejde, tak sa rozčúlil a zbil ju rukami po celom tele, kam trafil, raz ju zbil aj železným kutáčom, pričom ju bil dovtedy, kým jej napríklad rozbil nos alebo jej začala tiecť krv a skončil až, keď videl, že sa už nevládze brániť a bezvládne len leží, pričom v obci Z. P. v dome na V. ul. č. XXX v doposiaľ presne nezistenom dni mesiaca október roku 2016 ju asi o 18.00 h zobudil a v ruke držal nôž, kričal na ňu vulgárne nadávky a nožom jej mieril na krk, načo sa začala brániť, pričom jej porezal prsty na ľavej ruke, následne ho odtlačila tak, že ju zasiahol s nožom do ľavého stehna a porezal ju pod kolenom ľavej nohy, avšak, keď zbadal, že jej tečie krv, prestal ju napádať, odniesol ju do domu na adresu jej trvalého pobytu, kde ju uložil do postele a počas nasledujúcich troch dní jej aj napriek jej prosbám odmietal zavolať sanitku, dal jej lieky brufen a paralen, avšak, keď videl, že to nepomáha, tak ju odniesol farárovi v obci Z. P., ktorý ju následne odviezol do nemocnice na lekárske ošetrenie, ďalej ju často fyzicky napádal na ulici v obci Z. P., čo poškodená opakovane oznamovala polícii, na základe čoho bol od roku 2013 do mesiaca február roku 2016 riešený 6x v priestupkovom konaní za fyzické napadnutie poškodenej, nakoľko ju bil päšťami, ťahal za vlasy, vulgárne jej nadával, raz ju udrel polienkom do zadnej časti hlavy a týmto svojím konaním spôsobil poškodenej Y. W., trvale bytom Z. P., V. č. XXX/XX, psychické aj fyzické bolesti, ktoré ju donútili schovať sa v krízovom centre,

teda

spôsobil blízkej osobe fyzické a psychické utrpenie - bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 26. apríla 2017, sp. zn. 3T/45/2017, právoplatnom dňa 12. mája 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protialkoholické liečenie vykoná ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 28. marca 2018 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 28. marca 2018, č. 1Pv/656/16/1106-50, na Y. X., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2018 obžalovaný Y. X. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznání viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznání viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d)

Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a ochranného opatrenia, a to prečítaním znaleckého posudku č. 95/17 č. I. 101 - 109, znaleckého posudku č. 2/2018 č. I. 130 - 145, odpisom registra trestov z 29. júna 2018, lustráciou v registri priestupkov č. I. 278 - 281, a oboznámením spisového materiálu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/45/2017, a z neho najmä trestného rozkazu z 26. apríla 2017.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu a to v danom prípade podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/45/2017 súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom z 26. apríla 2017, sp. zn. 3T/45/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. mája 2017 (obžalovanému doručený dňa 02. mája 2017), za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom skutok, za ktorý bol uznaný vinným, bol spáchaný dňa 17. januára 2017. Z uvedeného je zjavné, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 02. mája 2017, teda pred dňom, kedy bol trestný rozkaz doručený obžalovanému (v zmysle § 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku) v tejto inej jeho trestnej veci. Vzhľadom na uvedené súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Najprísnejším zo zbíhajúcich trestných činov, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, je zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto zločinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto zločine (§ 208 ods. 3 Trestného zákona) je v rozpätí 7 rokov až 15 rokov.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa k spáchaniu trestných činov priznal a trestné činy oľutoval. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tak súd zistil jednu - recidívu v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona (napr. odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19. mája 2014, sp. zn. 3T/28/2014, právoplatným dňa 26. júna 2014, pre spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona).

U obžalovaného súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Spáchanie druhého (a viac) trestného činu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať tzv. asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie ďalšieho trestného činu popri zločine je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia. Praticí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Keďže obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest za jeden zločin a jeden prečin, bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu aplikáciou tzv. asperačnej zásady.

V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 z 28. novembra 2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ Trestného zákona dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Trestného zákona je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom na to vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie.

Keďže obžalovaný nemal prevahu tak poľahčujúcich ako ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu a ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Súd následným zákonným postupom ukladal podľa zákonnej trestnej sadzby najprísnejšieho zákonného ustanovenia jeden súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 20 rokov (asperačná zásada v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona), rešpektujúc tak aj vetu druhú ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Vyššie uvedeným postupom súd prihliadol aj na predchádzajúce odsúdenia (celkovo 7 odsúdení, do obdobia pred spáchaním, resp. dokonania skutku v prejednávanej trestnej veci 6 odsúdení, všetky v súhrne týkajúce sa rôznorodnej trestnej činnosti, avšak vo všetkých prípadoch nešlo o závažnú trestnú činnosť), no na druhej strane súd vzal do úvahy aj osobu obžalovaného vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní dospel k sebareflexii v tom zmysle, že sa už nechce dopúšťať ničoho protizákonného, úprimne všetko oľutoval. V súhrne súd nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu jednak v strede, či pri hornej hranici trestnej sadzby, a jednak pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd preto dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti a pre nápravu obžalovaného je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej upravenej hranici trestnej sadzby, čo súd vyjadril tým, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Prihliadol pritom aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania činu (2017) v tom zmysle, že účel a účinky trestu budú na obžalovaného pôsobiť relatívne rýchlo, len 1 a 1 roka po spáchaní tohto závažného činu.

Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť aj výrok o treste v trestnom rozkaze z 26. apríla 2017, sp. zn. 3T/45/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. mája 2017, ako

aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože sa ukladal súhrnný trest.

Súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie, a to predovšetkým s poukazom na závery znaleckého dokazovania, pričom u obžalovaného znalkyňa navrhla ochranné protialkoholické liečenie ústavné, nakoľko obžalovaný je chronickým abuserom alkoholu, v období od roku 2013 mesiaca január do dňa 20. januára 2017 pravidelne, excesívne nadužíval alkohol (cca 6 litrov denne), pričom v stavoch ebriety mal sklon ku konfliktom, verbálnej a brachiálnej agresivite, zvlášť v interpersonálnych konfliktoch so svojou družkou. Nadužívanie alkoholu deliberuje konanie obžalovaného, v stavoch intoxikácie alkoholom dochádza obvykle k oslabeniu zábran, k zníženej autokontrola impulzov, k verbálnej a brachiálnej agresivite. Pobyt obžalovaného na slobode je potenciálne nebezpečný z hľadiska páchania podobných obdobných trestných činov, zvlášť, ak bude pokračovať v nadužívaní alkoholu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.